

[Christensen (Høng).]

Bemærkninger. Allerførst vil jeg gerne takke den højtærede Justitsminister for de imødekomende Bemærkninger, han er fremkommet med i Anledning af det ærede Medlem Hr. Vagn Bros og mine Udtalelser om Lovforslaget om Bidrags Inddrivelse og Lovforslaget om Ændringer i Retsplejeloven.

Naar Udbyttet af Forhandlingerne efter de fra de forskellige Partiers Side under Debatten faldne Udtalelser skal gøres op, ser det i Virkeligheden ud til, at der er en ikke helt ringe Mulighed for Gennemførelsen af en Del af det Lovkompleks, som her er til Behandling. Det gælder saaledes Forslaget om Ændringer til Retsplejeloven, Forslaget angaaende Bidrags Inddrivelse og Forslaget om Ægtebørns Retsstilling, dog eventuelt saaledes, at disse Forslag, hvis Hovedforslaget, Forslaget om Børn uden for Ægteskab, ikke gennemføres i denne Omgang, maa gennemføres i en noget ændret Skikkelse.

Hvad det sidstnævnte Forslag angaar, vil det vel heller ikke ligge uden for Mulighedernes Grænse, at der kan komme noget ud af det. Der vil sikkert kunne gennemføres visse Forbedringer af de uden for Ægteskab fødte Børns økonomiske Stilling, og allerede dette vil være et betydeligt Resultat. Jeg husker, at Normalbidraget paa Landet til Børn, født uden for Ægteskab, indtil Loven af 1908 ikke var mere end 40 Kr. om Aaret. Efter Gennemførelsen af Lovene af 1908 og 1913 blev disse Underholdsbidrag forhøjet til det tre—firedobbelte, men det er et Spørgsmaal, om der ikke i al Almindelighed og naturligvis i mange Tilfælde i Særdeleshed vil være rimelig Grund til at forhøje Faderens Bidrag.

Hvad derimod det principielle i Lovforslaget angaar — jeg tænker her særlig paa disse Børns Ret til Faderens Navn og Arveret efter ham —, synes Debatten at vise, at der rejser sig store Betænkeligheder, og Spørgsmaalet om at opnaa en til alle Sider gennemført Retfærdighed synes at blive mere og mere vanskeligt og indviklet, jo dybere man trænger ind i det. Det afgørende for den foreslaaede Reform vil være, hvor langt man kan gaa uden at skade Ægteskabsinstitutionen og Hjemmene, der hidtil har været og fremdeles er Samfundets faste Grundlag, og her staaer Paastand mod Paastand, hver paa sin Side underbygget med gode Argumenter.

Hvorledes Befolkningens Stilling til denne Reform er, er jo langt fra afklaret. Det viser bedst det Spørgsmaal, der blev fremført af det ærede Medlem Hr. Hartvig

Frisch: om Befolkningen kan forudsættes at være moden til at modtage en saadan Reform. Jeg forstaar ikke det ærede Medlem saaledes, at han med denne Udtalelse for sit eget Vedkommende har erklæret, at han ikke var moden til at modtage en saadan Reform, men jeg forstaar ham saaledes, at han udkaster det Spørgsmaal, om den almindelige Befolkning allerede nu vilde kunne modtage Reformen, og at han er noget i Tvivl derom. Jeg synes ogsaa, at det ærede Medlem kan have noget Ret i, at det kan være tvivlsomt, hvorledes Befolkningens Stilling til Reformen er, men jeg mener, det er godt, at vi har faaet disse Forslag fremlagt til Drøftelse. De Drøftelser, som foregaar her, foregaar jo ikke upaaagtede fra Landets Side, og det kan kun tjene til en heldig Løsning, at disse Spørgsmaal trænger ud i Befolkningen og bliver Genstand ogsaa for de Betragtninger, som kan komme frem fra Befolkningens Side.

Paa den anden Side er Kravet om Retfærdighed for Børnene saa stærkt, at man med den største Alvor maa søge at naa til de størst mulige Forbedringer i den nuværende Lovgivning, og det kan vel ikke nægtes, at vor Lovgivning paa dette Punkt staaer noget tilbage for de andre nordiske Landes. Der er med Rette, især af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, peget paa, at man bør søge at høste Gavn af de Erfaringer, der paa dette Omraade er gjort i Norge, det Land, der har gennemført de fleste Reformen paa dette Omraade. Det skal blive interessant at faa autentiske Oplysninger i Udvalget fra dette Land om Børnelovens Virkninger der; jeg mener, at det kan blive af den allerstørste Betydning for vor Stilling til det fremsatte Lovforslag og for dets videre Skæbne.

Jeg kan i øvrigt henholde mig til de Udtalelser, som tidligere er fremsat fra vort Partis Side, og jeg skal paa ny erklære, at vi er rede til at medvirke til en velvillig Drøftelse af disse Forslag i det kommende Udvalg.

Pürschel: Det har interesseret mig, jeg kan sige paa smertelig Maade, at hørt det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt gøre sig til Talsmand for, at løse Kønforbindelser i visse Henseender skal retslig ligestilles med Ægteskabet, men det ærede Medlem kommer jo derved i godt Selskab, nemlig med den kommunistiske Taler, det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, og med en af Socialdemokratiets mest fremskredne Mænd, det ærede Medlem Hr.